

Николина Бошковић, 6-2

ОШ „Илија Гарашанин“, Гроцка

„ВОЛИ ТЕ ТВОЈА КЛЕР“ , Ивон Принц

„Воли те твоја Клер“ је роман који нам показује све муке, препреке, лепе и лоше ствари кроз које девојчица Клер пролази током пубертета.

Роман почиње једним обичним часом математике. Ближи се лето, а самим тим и летњи распуст што значи да сви само чекају да се последњи час заврши и да оду кући. Клер, пошто седи између две најбоље другарице, читавог часа само преноси њихове папириће и броји минуте до краја часа.

Када се последњи час коначно завршио, сви су потрчали ка излазним вратима желећи да што пре стигну кући, али не и Клар. Трудила се да што спорије дође до излаза јер је знала шта ће у том тренутку морати да уради; мораће да се растане са својој измишљеном најбољом другарицом Елсом. Клер ју је измислила још пре десет година, а када јој је рекла да треба да се растану Елса се противила, а потом „отпутовала“ у Париз да би видела колико дуго ће Клер моћи да издржи без ње. Клер је имала и друга, Пола, али је са Елсом била много ближа.

Пред крај школске године одржавало се такмичење у трчању за које се Клер дуго припремала. Додатни мотив је била и жеља да импресионира свог наставника физкултуре. У почетку је такмичење било лоше за Клер, али када је на ред дошла њена омиљена трка на 800 матара Клер је победила и била је јако срећна јер је успела да обори рекорд своје супарнице Џини Џермејн. Срећа је кратко трајала. Наставник физкултуре јој је честитао, али се врло брзо окренуо и почео да прича са тетком Риђаном. Да ствари буду још горе, Пол, њен једини пријатељ, преселио се у други крај земље.

Клер је урадила нешто за себе. Пријавила се на летњи атлетски камп и тамо ју је упознала нову другарицу Алисон. Позвала ју је на свој рођендан. На дан рођендана све је кренуло на боље. Помирила се са тетком Риђаном, Алисон и она су постале најбоље другарице, а Клер је добила нешто што је желела за сваки рођендан. Било је то мало штене које је назвала Елса.

Стартни пиштољ је означио почетак последње трке тога лета. Клер је трчала брзо као и Алисон. Пред крај трке, међу гомилом људи, угледала је Елсу и то јој је улило додатну снагу. Победила је.

Када је стигла кући Клер јој је написала опроштајно писмо пуно љубави и захвалности за све дане у којима је била из њу.

Елса представља све оно о чему је Клер маштала док је била усамљена, пријатељ који јој је тада био потребан. „Заједно“ су све радиле како би Клер и Алисон постале блиске јер баш таква особа је потребна Клер.

Овај роман ми се свидео због духовитих дијалога и због тога што сам могла да осетим како се Клер осећала током једног периода свог живота због свих догађаја који су јој се десили.

предметни наставник Светлана Смиљанић

